

Jurerade utställningar är en möjlighet för nya konstnärer att få visa sig på samma villkor som etablerade konstnärer. Urval borgar ofta för en högre kvalitet på det som visas. I Sverige är salongerna nästan på utdöende, medan man i vårt grannland Norge slår man vakt om utställningsformen. "Nordnorsken" är ett gott exempel på den företeelsen. Det är en vandringstställning som under flera decennier med jämna mellanrum gått på turné via de nordnorska konstföreningarna. Många är de nordnorska konstnärsskap som debuterat via den jurerade salongen. Nordnorskt konstnersentrum heter den konstnärstyrda förmedlingsorganisation som organiserar och förmedlar konstnärernas arbete i det nordnorska samhället. Organisationen har sitt säte i Svolvær på Lofoten. Här har man för ändamålet vackra och välbyggda lokaler med arkiv, utställningshallar, gästateljé, pedagogisk och arbetsförmedlande verksamhet. Dessutom arrangerar man konstutställningar. Tillsammans med Samisk Konstnersentrum, Bodö Konstförening och Nordnorsk Kunstmuseum (Ja, det finns även ett konstmuseum i nordnorge, i Tromsø. När får vi vårt?) har konstnersentrum arrangerat en utställning som de kallar "2000 plus/minus" med underrubriken "Nordnorsk Samtidskunst". Den går på turné och har visats i Bodö och på Rovaniemi konstmuseum, just nu visas den på Konsten Hus. Sen går den till Samisk Konstnersentrum i Karasjokk och till Svolvær.

Utställningen är en medlemsutställning som består av tre delar. En del utgörs av en jurerad medlemsutställning, en annan del är en retrospektiv utställning som speglar den 21-åriga verksamheten och den tredje delen består av fyra inbjudna konstnärer med anknytning till nordnorge. De inbjudna konstnärerna är Anne Katrine Dolven som visar en videopastisch på Munch:s "Pubertet". Aage Gaup som har ställt upp en av sina omisskännliga grova träskulpturer. Inghild Karlsen ställer ut en serie hundgjutningar i gips och spissvärta samt Gerd Brox Simonsen som flätat samman små rostiga plåtbitar till en vacker vävnad som hon kort och gott kallar "Teppe".

Bland de övriga utställarna både i den jurerade- och den retrospektiva delen av utställningen, känner man igen namnen hos många av de konstnärer som visade en del av sina verk på, de tre nordkalottsalongerna, saliga i åminnelse, som arrangerades på Arcus i Luleå 1987, 1989 och 1991. Där mötte vi för första gången bilder av bland andra Tor Erdahl. Gro Folkan, Kajsa Zetterquist, Marit Myklebust, Arnold Johansen och smycken av Peter Rust, Anita Schmid. Alla dessa och fler därtill återfinns vi i den här utställningen. Andra har visat sina bilder i Luleå både på gamla Tornhuset och på Konstens Hus, exempelvis den nämnde Erdahl men också Lars Lerin och Yngve Henriksen. Vi lär kanske få se en samutställning i Luleå av Tor Erdahl och sambon Inger-Anne Nyaas så småningom.

Juryen har gjort ett gott arbete, det är bra kvalitet på utställningen. Många konstnärer kunde omnämnas, det är så pass många bra arbeten, men det skulle leda alltför långt. Jag vill dock dröja vid några nya bekantskaper. Först Iren Gule med den mäktiga och sorgesamt vackra bildserien om 25 bilder som hon kallar "Frem fra glemslen III". De är ett slags episka erinringar, målade i, som det verkar, vax och pigment, och som för tankarna till ett fotoalbum med gulnade sepiafärgade fotokopior. En annan ny bekantskap är Reinhardt Söbye som i sin teckning "The Dead Child" kombinerat teckning med textila stoffer och åstadkommit ett gripande epitafium. Jag har för ett tiotal år sedan sett liknande teckningar av Arnold Johansen, som för övrigt har en bild med i den retrospektiva avdelningen av utställningen. Vem som har inspirerat vem till den här typen assamblageteckning må i det här sammanhanget vara osagt. En annan ny bekantskap Julie Tangvik som på ett roligt sätt gestaltat relationer med hjälp av avlagda vita galasilkeshandskar.

Gro Folkan är däremot ingen ny bekantskap men hennes svala och frostiga temperamålning "*Gjemmestedt*" måste bara uppskattande omnämnas. Det är fortfarande möjligt att med ett klassiskt förhållningssätt åstadkomma måleri som verkligen hänför.

Mönstringen i utställningen 2000 plus/minus visar att nordnorsk konst har hög klass. Ett led i att hålla den här kvaliteten är att konsekvent jurera den här typen av medlemsutställningar. I Norrbotten har vi en del att lära av detta norska exempel.

Bertil Sundstedt